

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-547/16

**Gasorba SL și alții
împotriva
Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA**

(cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo)

„Concurență – Articolul 101 TFUE – Acorduri între întreprinderi – Raporturile comerciale dintre operatorii stațiilor de carburanți și întreprinderile petroliere – Contracte încheiate pe termen lung cu clauză de aprovizionare exclusivă – Decizie prin care Comisia Europeană declară obligatorii angajamentele asumate de o întreprindere – Întinderea obligației instanțelor naționale de a respecta o decizie privind angajamentele adoptată de Comisie – Articolul 9 alineatul (1) și articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 noiembrie 2017

1. *Concurență – Procedură administrativă – Încetarea încălcărilor – Decizie a Comisiei care conferă caracter obligatoriu angajamentelor asumate în temeiul articolului 9 din Regulamentul nr. 1/2003 – Nașterea unei încrederi legitime a întreprinderilor vizate cu privire la conformitatea comportamentului lor cu articolul 101 TFUE – Inexistență*

[art. 101 TFUE; Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului, art. 9 alin. (1)]

2. *Concurență – Procedură administrativă – Încetarea încălcărilor – Decizie a Comisiei care conferă caracter obligatoriu angajamentelor asumate în temeiul articolului 9 din Regulamentul nr. 1/2003 – Caracter obligatoriu în privința instanțelor naționale – Întindere*

[art. 4 alin. (3) TUE; art. 101 TFUE și 102 TFUE; Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului, considerentele (13)-(22), art. 9 alin. (1) și art. 16 alin. (1)]

1. Or, din modul de redactare a articolului 9 alineatul (1) din regulamentul menționat rezultă că o decizie adoptată în temeiul acestui articol are printre altele ca efect să facă obligatorii angajamentele propuse de întreprinderi care sunt de natură să răspundă preocupărilor legate de concurență identificate de Comisie în cadrul evaluării sale preliminare. Este necesar să se constate că o astfel de decizie nu certifică conformitatea practicii care a făcut obiectul preocupărilor cu articolul 101 TFUE. Rezultă că o decizie adoptată în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003 nu poate crea o încredere legitimă a întreprinderilor în cauză cu privire la faptul că comportamentul lor ar fi conform cu articolul 101 TFUE.

(a se vedea punctele 25 și 28)

2. Articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101] și [102 TFUE] trebuie interpretat în sensul că o decizie privind angajamentele adoptată de Comisia Europeană cu

privire la anumite acorduri între întreprinderi, în temeiul articolului 9 alineatul (1) din acest regulament, nu se opune ca instanțele naționale să examineze conformitatea acordurilor în cauză cu normele de concurență și să constate, dacă este cazul, nulitatea acestora în temeiul articolului 101 alineatul (2) TFUE. Pe de altă parte, considerentele (13) și (22) ale Regulamentului nr. 1/2003, interpretate împreună, precizează în mod explicit că deciziile privind angajamentele nu aduc atingere facultății autorităților de concurență și a instanțelor statelor membre de a se pronunța cu privire la cauză și nu afectează competența instanțelor și a autorităților de concurență ale statelor membre de a aplica articolele 101 și 102 TFUE.

Cu toate acestea, instanțele naționale nu pot ignora acest tip de decizii. Astfel, asemenea acte au, în orice caz, un caracter decizional. În plus, atât principiul cooperării loiale, prevăzut la articolul 4 alineatul (3) TUE, cât și obiectivul unei aplicări eficiente și uniforme a dreptului Uniunii în materie de concurență impun instanței naționale să țină seama de evaluarea preliminară a Comisiei și să o considere ca fiind un indiciu sau chiar un început de probă pentru caracterul anticoncurențial al acordului în cauză în raport cu articolul 101 alineatul (1) TFUE. Astfel, întrucât, potrivit articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003, interpretat în lumina considerentului (13) al acestui regulament, Comisia poate efectua o simplă „evaluare preliminară” a situației în materie de concurență, fără ca ulterior decizia privind angajamentele adoptată în temeiul acestui articol să concluzioneze dacă a avut loc sau are loc o încălcare, nu poate fi exclusă posibilitatea ca o instanță națională să decidă că practica reprezentând obiectul deciziei privind angajamentele încalcă articolul 101 TFUE și ca, procedând astfel, aceasta să intenționeze, spre deosebire de Comisie, să stabilească existența unei încălcări a acestui articol.

(a se vedea punctele 26, 27, 29 și 30 și dispozitivul)